

תיאטרון

מיבצע תישבון

עד מאה ועשרים (להקת הנח"ל) — זהו מספר התוכניות שהבולטת ביותר בין הלהקות הצעירות מקחה להגיע אליו, בהצגה עתה את תוכניה העשירית. במקרה שהלהקה תשמור על הרמה שאליה הגיעה עד כה, יש סיכויים טובים להגשמת תקווה רחוקה ואת.

קורותיהן של להקות צעירות הן, בדרך כלל, קורות משברים בתיאטרון, והתפזרות הנובעת משחרור השחקנים בתום שנת רותם הצבאי. אולם להקת הנח"ל הצליחה ליצור מסורת שאינה תלויה בשחקנים המתמחים במקצועם, שהם נותר בתוכנית זאת רק רבימקוויין אורי זוהר. כמעט כל האחרים, שזאת להם הופעתם הראשונה, השתלבו ברוח הכללית של הלהקה, אשר כמעט טרם הופיעה לפני קהל אורחי קונסרבטוריון תיאטרון המגורים סטטיסטיים מעולה. **מפלצת האפסנאות**. שם זה מוצדק קודם כל בשל רעמיה הצחוק הרצופים שהי

רקדנית גיטרי ובניזוג לכל מחול, סגנון

להקה מצליחה להפיק מצופיה, בתארה את מפלצת האפסנאות העסוקה ב"סיווגי תיחור" קת וספירת מצאי" ואינה מתפנה לנפס לחיל זוגינעליים (זוג פריטים או אביזרים. בלשון הוהב האפסנאות), ולהצילו מ"ייחוף" לפני "מבצע תישפון" (לפני שיתפוצץ), או בהגישה פארודיה על קול ישראל, שבאולפניו משחרץ קריין התעמלות הבוקר בכורסה. עסוף בשמיכה עבה, ומשמיע תוף כדי כך פקודות נמרצות למתמליו האלמוניים.

לא פחות מזה, מוצדק המוניטין של הלהקה הוותיקה הלהקות הבלתי-יריגילה בניגוד לכל המקובל במוסדות הנמצאים תחת פיקוח רשמי, העזה להקמה למתוח ביקורת נוקבת על המועלים ברכוש המדינה המכניסים לי כיסם את נכסי הכלל (בסופו כחוז שט ה"ה" או על המפקדים המתעללים בפני קוריהם בהסתתרות מאחורי איזה סעיף מתאים בשקודות מסכ"ל.

בסך הכל מהווה תוכניה החדשה של להקת הנח"ל חתרני-החיו צבארי-קובוצרי-ישראלי שאינו משעמם את צופיו אף לרגע אחד, מה שאי אפשר לומר על כל הופעותיהם של התיאטרונים המקצועיים בישראל.

מחול

בלי מסגרת קבועה

כאולם ההתעמלות של בתי-הספר לזוגמה בחל"אביב, בין סולמות עץ שכיסו את ה"קירות, נעו עשר דמויות לבושות בגדי ריקוד שחורים, לקצב מנגינה סוערת. הצוי פים המעטים שהיו נוכחים בחורה של להקת הבאלט הקאמרית, עקבו אחר הקפיצות והגיחוקים של הדמויות השחורות. מדי פעם

היתה החורה נפסקת, סיפור העלילה נקטע באמצעיתו, ואשה נמוכת קומה ונמרצת פוקדת: "קטע זה לא טוב, נעשה אותו שוב."

יחד עם חניכיה, רוקדת גם אירנה גטרי עצמה בהצגת הבאלט החדשה שהיא מכינה. אירנה ידועה כבעלת רעיונות מקוריים בי שטחים שונים של האמנות, ומדי פעם היא מוצאת לה עיסוק אמנותי חדש: תעשיית הכשיטים מקרמיקה, ערבי הקראה בפנטור מימה בביצועה היחיד. אולם את מקצועה העיקרי, הריקוד, לא זנחה.

בנו המשוגע של סבסטיאן. שפע של רעיונות מקוריים הכניסה אירנה בהצגה החדשה והראשונה של להקת הבאלט הקאמרית, שהופעתה הראשונה נקבעה לסוף החודש. על רקע תפאורות של צייר יש ראלי צעיר, צבי אנגלי, ובתלבושות שהכינה אמה של אירנה, תבצע הלהקה שלושה קטעים עיקריים: האיש אותו אוהב לגרשוין, באלט לפי הקונצרט לאודגאן של וילהלם פרידמן באר, בנו האחרון והמשוגע של יוהן סבסטיאן, וקומפוזיציות מיוחדות שחברו במיוחד בידי גיאורג זינגר.

הקו האחד בכל קטעי ריקוד אלה — חוסר כל טכניקה אחי-דה. אמרה אירנה: "הי מיוחד שבכוריאוגרפיה שלי הוא שאני משתמשת בכל טכניקות הריקוד ה"אפשריות. אני משלבת את הריקוד הקלאסי עם המודרני, ומכניסה גם קטעי פנטומימה במקום שצריך. אינני מאמינה כאף מסגרת קבועה ש"היא, הכל משתנה בהת"אם לנושא".

יחכן ולא כולם יבינו את חלקי הבאלט האבסטרקטי של אירנה גטרי. על כל פנים, מבטיחה הופעתה הראשונה של להקת באלט ישראל לית, אחרי הפסקה של שנים, להיות הופעה מעניינת.

מאחורי הקלעים

שוודים על הבמה

הכמאי השוודי מלקולם מלמקוויסט חזר לישראל, על מנת להמשיך בחזרות על ה"מחזה חזון החלום, ב"מחזה החזרות על מחזה זה התחילו כבר לפני מלחמת סיני, אך מלמקוויסט בחר לחזור לארצו, עם תחילת המבצע. בתפקידים הראשיים של חזון החלום, מאת המחזאי השוודי אוגוסט סטרינדברג, ברג, ישתתפו שמעון פינקל ומרים זוהר. **על במה אחרת**, בימת התיאטרון זירה, יוצג מחזה מאת יוהן יוהן של סטרינדברג, העלמה יוליה, בכמיו של מיכאל אלמו. **אחרי ההצלחה הגדולה של פרנסואז'ה ראש גזר, המחזה הראשון שביים בישראל, יביים עכשיו גבריאל (פטיה)" דגן את צילו של גיבור, מאת הרומאיסורג האירי שון אוקייסי. תיאטרון ה"בובות" הלאומי האיטלקי יגיע לישראל בחודש יוני. תיאטרון זה הוא מן הגדולים בעולם, וצוות שחקניו כולל 1200 בובות בגודל 90 עד 110 ס"מ. צוות עובדי התיאטרון כולל ארבעים עובדי במה וקריינים. **נאי הצרפתי** פיליס קלי, שגובהו מגיע ל-210 ס"מ ושהשתתף בטרט הצרפתי פרנץ' 1918, יגיע לישראל במסגרת מסע האמנים, שהמרגן משה חאלק ינסה לארגנו בקיץ השנה. בתוכניתו של חאלק להביא מדי שבועים בדרך צרפתי אחר, ביניהם את הזמר אדי קונסטאנטין, כוכב הטלביזיה גילבאר באקו, את הזמר בילי קולמאן ואת "מלך הבלוז" סידני בשה. **העדר אולם מרתאים** עלול לגרום לביטול בקרונו המ יועד של השחקן הבריטי אלק גינס. האמרגנית סוניה זילברלאסט, שחתמה כבר על חוזה עם גינס, עדיין אובדת עצות נוכח העדרו של אולם מתאים למועד הנכון, גינס, העתיד להופיע בהופעת יחיד ממושכת, וקוק באולם רמה, ברמת-גן, או אהל שם בתל-אביב, המושכרים בדרך כלל לשימושם של אמנים זרים הבאים להופעות בודדות.**

מירומית

מפעלי מתכת אשקלון

יצרנים של

דוד שמש

מזמינים בזה את הצבור להשתתף

בתחרות

פרס ראשון

1000 ל"י

פרס שני

דוד שמש מירומית

(המכטיח שפע של מים המים חנם) או אם יש כבר לזוכה דוד שמש יקבל את תמורת דוד השמש מירומית במזומנים.

18 פרסי תנחומים:

כל אחד שני כסאות אלומיניום מתקלים מתוצרת מירומית (שמחירם — 50 ל"י)

התחרות:

לפניך המלים דוד שמש מירומית הרכב מאותיותיהן את המספר המכסימלי של מלים עבריות. הפרסים ינתנו למצליחים להרכיב את מספר המלים הגדול ביותר.

תנאי התחרות:

1. מספר האותיות בכל מלה אינו מוגבל (מלים בנות שתיים או יותר אותיות).
2. אל הכתוב שמות פרטיים וראשי תיבות.
3. מלים שהכתוב והנקוד שלהן שווים בדיוק — נחשבות מלה אחת (כגון: "בגד" שהוא לבוש ו"בגד" שהוא בגידה — שתי המלים נחשבות למלה אחת: "בגד").
4. כתוב את המלים בכתב יד ברור ונקי (או במכונת כתיבה) ונקד מלים בעלות כתיב שהה וקרי שונה.
5. כתוב רק מצדו האחד של הגליון, בראש כל גליון כתוב את שמך ואת כתיבתך, את כל הגליונות צמד בטיכה.
6. צרף לרשימת המלים במזומנים או בכולים, בהמתחת דאר או בציק לפקודת "מירומית", 500 פרוטה לכסוי ההוצאות האדמיניסטרטיביות.
7. שלח בדאר או מסור את רשימת המלים כנ"ל במעטפה סגורה ל"מירומית", רח' הירקון 106 תל-אביב, וצייין על פני המעטפה באותיות ברורות "תחרות מלים".
8. ישתתפו בתחרות רק בעלי רשימות המלים שיתקבלו בכתיבה הנ"ל עד יום ו' 8 למרץ 1957.
9. במקרה תיקו, תערכנה תחרויות נוספות כדי לקבוע את הזוכים.
10. החלטת שופטי התחרות בקביעת הזוכים היא סופית ואינה נתונה לערעור. אין לפנות אל השופטים או אל הנהלת "מירומית" בשום שאלות בקשר לתחרות בעל פה או בכתב.
11. השתתפות בתחרות זאת אסורה על מנהלי "מירומית" או "ארומית" ועל עובדי המפעל, על השופטים ומשפחותיהם, ועל מנהלי ועובדי סוכנות הפרסום גורדון לבינסון אילון בע"מ ומשפחותיהם.
12. שופטי התחרות:
 - א. י. מ. מרגלית, עורך "עברית של יום-יום" בקול ישראל, יושב ראש.
 - ב. מ. שיף, סופר.
 - ג. ע. שמיר, עיתונאי.